

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 405: Chăng Qua Dùng Sai, Cho Nên Thành Bệnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 034)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chăng qua dùng sai, cho nên thành bệnh.】

Chúng ta thường nói, quý vị dùng sai tâm rồi, sai ở đâu? Sai ở phân biệt và chấp trước. Nếu lìa khỏi mọi phân biệt, chấp trước, thì tâm đó dùng đúng rồi, liền không sai nữa. Phía trước đã nói với chư vị, “lý sự bất nhị”, là tâm của quý vị dùng đúng rồi; “lý chẳng phải sự, sự chẳng phải lý”, quý vị có phân biệt, có chấp trước, thì quý vị đã dùng sai rồi. “Tánh tướng bất nhị” là dùng đúng rồi; “tánh chẳng phải tướng, tướng chẳng phải tánh”, là quý vị dùng sai rồi, cái sai chính là ở chỗ này. Nếu dùng lời của Tông môn (Thiền Tông) mà nói, thì sai ở chỗ không biết hội quy tự tánh. “Nhất như bất nhị” chính là hội quy tự tánh. Có thể dùng theo cách này, thấu hiểu cách dùng này, đây chính là Phật Bồ Tát; Phật Bồ Tát chính là dùng cái tâm này. Không biết dùng, đối với tất cả pháp lại khởi phân biệt, khởi chấp trước, đó là cách dùng của phàm phu, đã dùng sai rồi. Sai rồi, cho nên thành bệnh.

Tham thiền có thể mắc thiền bệnh, niệm Phật cũng có thể bị ma nhập. Niệm Phật thông thường mà nói thì việc ma nhập tương đối ít, nhưng không thể nói là không có. Lúc trước khi tôi ở Đài Trung, thầy Lý (Lão cư sĩ Lý Bình Nam) nói với tôi, hai năm trước khi tôi đến Đài Trung, thầy Lý từng tổ chức mấy kỳ Tinh tấn Phật thất ở Đài Trung. Số người tham dự Tinh tấn Phật thất không thể vượt quá mười người. Vượt quá mười người thì tinh thần và năng lực của vị sư phụ Chủ thất chăm sóc không xuể, cho nên đó là quy mô lớp nhỏ. Tình hình dụng công của mỗi một người, ngài đều phải chiếu cố, đều phải quan sát đến; công phu của họ có đắc lực hay không, đạt đến trình độ nào, vị sư Chủ thất này đều phải biết rõ. Người quá đông, thì ngài hết cách. Cho nên số người tham gia Tinh tấn Phật thất không thể vượt quá mười người, tự ngài biết rất rõ điều đó. Trong số đó có hai người bị ma nhập, do dụng công không như pháp,

chính là điều mà ở đây nói: cưỡng chế đoạn phiền não, nên sinh ra rắc rối rồi. Thầy Lý phải từ từ điều chỉnh cho họ, ròng rã chừng một năm họ mới khôi phục lại bình thường. Về sau ngài không mở Tinh tấn Phật thất nữa, ngài không dám mở nữa. Đâu thể nói là, một người đang yên đang lành đến đây niệm Phật bảy ngày, lại biến thành tâm thần không bình thường mà trở về, thế thì làm sao có thể không có lỗi với người ta! Người không dụng công thì sẽ không bị, người chân chánh dụng công mới dễ sinh ra rắc rối; chân chánh dụng công, nhưng dụng công lại không như pháp. Quý vị xem, có thầy giáo ở bên cạnh chỉ đạo, mà hơi sai lệch một chút liền xảy ra chuyện. Hiện nay chúng ta đã Phật thất, tuyệt đối sẽ không xảy ra rắc rối; pháp hội Phật thất náo nhiệt, hoan hỷ, một mặt niệm Phật, một mặt lại suy nghĩ lung tung vọng tưởng róm rít, như thế thì sẽ không xảy ra chuyện. Chân chánh dụng công niệm Phật lại không giống như vậy! Tình hình trong niệm Phật đường không giống nhau. Nói tóm lại, dứt khoát không được miễn cưỡng, dứt khoát không được cố ý đi đè ép phiền não, điều này không tốt.